

Anzelmas Matutis

Senele, tau dēkoju

Žila senele,
Tau dėkoju
Už pasakų takus žavius,
Už raitelius,
Kurie kapojo
Prie kryžkelės
Devyngalvius.

Už milžinus,
Kad jie palaukėj
Kepurėm pilė kalveles,
Už nykštukus,
Kad šaukšte plaukė
Per jūras ir marias galias.

Už kamarėlę –
Slaptą slaptą –
Su uogiene ir medučiu
Ir už riestainį,
Kiškio keptą
Po ažuolu šimtamečiu.

Numegzk man
Margą pirštinėlę,
Aplėsk gėlėta skarele...
Dar šimtą metų,
Sengalvėle
Žydėki mums obelėle!